

[Hanne Reintoft.]

at der ikke yderst til venstre har været en opposition, der også kunne fremsætte konstruktive og selvstændige forslag. Regeringen vil nu gennemføre en prislov, der rammer arbejderne og de småhandlende hårdest. Mit parti stillede krav om et effektivt pris- og avancestop. Regeringens nye reguleringspristal rammer tjenestemændene hårdest. Mit parti stillede forslag om et leveomkostningspristal, der medregner alle prisstigninger og skatter.

I forvejen har regeringen gjort sig forhad blandt lejerne med tilladelse til prisforhøjelse på 25 pct. ved genudlejning fra januar 1971. Spekulationen med ejerlejligheder og hele boligmarkedet minder i alt for høj grad om regeringens manglende vilje til at afskaffe bolignøden i landet. Vi har stillet krav om forbud mod ejerlejligheder, krav om ekspropriationsret til jord til boligformål og krav om billige lån til alment og socialt boligbyggeri. Det kan da være, at disse krav, ikke mindst om de billige lån, understøttes af ledelsen af de sociale boligselskaber i disse dage, selv om det bliver tilbagevist på en både hånlig og asocial måde og med en meget ringe økonomisk begrundelse fra boligministerens side.

Det er vist heller ikke overdrevent at påstå, at regeringen har optrådt direkte bagstræverisk blandt lærlingene og den studerende ungdom med ungdommens uddannelsesstøttes alt for små midler og med den forhadte styrelseslov. Vedrørende styrelsesloven stillede jeg et dagsordensforslag, hvorefter der for hvert universitet skulle tages hensyn til det pågældende studenterråds forslag til valgmode, men også det blev afvist.

Endelig kunne jeg nævne regeringens skattepolitik, momsforhøjelsen, kildeskatten og skatteunddragelserne, som man kun på det ganske overfladiske prøver at bilde befolkningen ind at man gør noget ved. Vi har udarbejdet forslag til en bedre skattepolitik, der tager hensyn til dem, der ikke har råd til at betale, og sørger for, at de, der har pengene, til gengæld kommer til det.

Virkningerne af de utallige begunstigelser for erhvervslivet har været et kæmpestort overforbrug af penge til investeringer, mange af dem fupinvesteringer, eller til direkte skatteundragelser ved hjælp af

tomme aktieselskaber. Regeringen har på intet tidspunkt villet afskaffe skatteundragelsesmulighederne, men har fortsat den skatteflåningspolitik af lønmodtagerne og pensionisterne, som også socialdemokratiet førte. Vi har konsekvent stillet krav om ophævelse af alle ekstraordinære afskrivningsregler og om en hårdere selskabsbeskatning.

Siden finanslovsforslagets første behandling, hvor jeg stillede et dagsordensforslag om afskaffelse af al moms på fødevarer, har vi indsamlet og afleveret til finansministeren 28.308 underskrifter i protest mod moms på fødevarer. Det er ikke tilfældigt, at så mange mennesker i løbet af ganske kort tid — med så få indsamlere, som vi har haft til rådighed — har reageret så kraftigt. Momsen på fødevarer belaster forbrugeren med 2,3 milliarder kr., især de forbrugere, der har de små indtægter. Må jeg i øvrigt gøre opmærksom på, at moms på fødevarer koster mindre end det merindkrævede kasseoverskud. Problemet er imidlertid så stort og alvorligt, at vi vil fremsætte forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af al moms på fødevarer. Det er helt urimeligt, at dagsordensforslaget fra første behandling blev bagatelliseret og udråbt om administrativt uigennemførligt, navnlig når man husker, hvor meget den forhenværende finansminister talte mod moms på levnedsmidler, dengang der var tale om en engrosoms. En så billig argumentation var folketinget uværdig, og jeg vil håbe, at vi kan få en saglig og velvillig behandling af forslaget.

Det kan næppe undre nogen, at vi ikke har tænkt os at stemme for det foreliggende finanslovsforslag.

Kai Moltke: Jeg skal hverken lade mig friste til at genopfriske den økonomiske debat, som efterhånden nogle gange er blevet ført her i folketinget, eller brede mig og genoptage den udenrigspolitiske debat. Det forekommer mig, at det kan gøres mere enkelt, og at man kan koncentrere sig om temmelig få ting.

Det første, jeg i og for sig undrer mig over, er, at man, når man i nogen tid og grundigt har arbejdet med en perspektivplan og undersøgt nødvendigheden af en række forskydninger, vedtager finanslovsforslaget først og dernæst går over til at disku-